

[Rasting.]

og hvis den højtærede minister ikke synes, loven er god, vil jeg henstille, at den højtærede minister i fortsættelse af de overvejelser, han omtalte før, overvejer at få denne lovbestemmelse omredigeret og — måske i samråd med den stående strafferechtskommission — tager dette spørgsmål op til overvejelse.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Rasting fremhævede, at andre retskyndige havde en anden opfattelse af dette spørgsmål end den, der er professor Hurwitz', og det ærede medlem citerede ligesom i afvigte folketingsår en udtalelse af en anden retslærd. Denne udtalelse gik ud på, at et skrift, selv når det er af utvivlsom litterær værdi, og selv om det er uden utugtigt formål, dog er utugtigt, pornografi, hvis det indeholder visse afsnit, som skildrer kønslige forhold på en sådan måde, at skildringens form og indhold på grovere vis under hensyn til den læserkreds, for hvilken skriftet er bestemt, strider mod det på udgivelsestidspunktet her i landet efter den almindelige samfundsmoral herskende sædelighedsbegreb.

Jeg vil imidlertid tro, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at man, hvis man anlægger den betragtning, kommer ikke alene ind i særdeles vanskelige overvejelser ved afgørelsen af disse sager, men man nødes også til, hvis dette er grundlaget for opfattelsen, at foretage undersøgelser over for anerkendte forfattere, herunder danske skribenter, når de kommer ind på mere udførlige skildringer af seksuelle forhold.

Specielt vedrørende den af det ærede medlem hr. Rasting nævnte bog „Sexus“, vil jeg gerne sige, at det ærede medlem havde jo lejlighed til med rigsadvokaten at drøfte spørgsmålet om tiltalerejsning, og jeg går ud fra, at rigsadvokaten klart har redegjort for, hvilken opfattelse han har af spørgsmålet. Dette specielle spørgsmål har ikke været forelagt mig, men jeg vil

også her minde det ærede medlem om en ting til, nemlig at når man diskuterer alt dette, må man ikke overse den udvikling, man er inde i. Ser man på udviklingen, som den har formet sig fra tiden mange år tilbage, viser det sig, hvor farligt det er at lægge sig fast på en øjeblikkelig, bestemt opfattelse. Lad mig minde om, at Herman Bang blev anklaget for pornografi, og at i Sverige så fremtrædende forfattere som Fröding og Strindberg har været ude for det samme, selv om de altså blev frifundet. Jeg tror, opfattelsen her i landet hos anklagemyndigheden og justitsministeriet svarer nøje til den opfattelse, man har i Sverige.

Hvad angår det ærede medlems sidste spørgsmål: om jeg synes, det er en god lovbestemmelse, vil jeg næsten kalde det et spørgsmål, der er beregnet på at fange mig. Jeg vil derfor besvare spørgsmålet uden at anvende adjektivet god. Jeg vil sige det således, at jeg tror, lovbestemmelsen og den fulgte praksis er hensigtsmæssig.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i aktieselskabsloven.

Valgt blev: *Holger Eriksen, Erhard Jakobsen, Hans Knudsen, Th. Mikkelsen, Mørk, K. Axel Nielsen, Lars M. Olsen, Hans Rasmussen, Paabøl, Peder Christensen (Rebild), Erik Eriksen, Jørgen Gram, Anker Lau, Rasting, Fanger, Halfdan Hendriksen og Rager.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219

af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. [af Damsgaard m. fl.].

(Første behandling findes i tidenden sp. 839).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget til folketingsbeslutning sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet undervisningsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Forberedelse af landsretssager).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 245, fremsættelsen i tidenden sp. 710).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Ifølge retsplejelovens § 338 skal landsretssager som almindelig regel forberedes af den underret, hvor sagerne ville have hørt hjemme, hvis de var underretssager. Fra denne almindelige regel gør loven dog den undtagelse, at landsretssager, der ifølge denne paragraf skulle forberedes ved de underretter, der har tingsted, hvor landsretterne har sæde, skal forberedes direkte ved landsretterne. Denne undtagelsesbestemmelse er dikteret af hensyn til det sunde retsplejprincip, at beviserne i så vidt udstrækning som muligt skal føres for den dømmende ret. Herefter er det altså således, at retssager, der skal pådømmes af østre landsret i første instans, og som efter den almindelige regel skulle forberedes ved Københavns byret, Frederiksberg birk, Københavns amts nordre birk eller søndre birk, forberedes direkte ved østre landsret. Imidlertid vedtog det høje ting ved lov nr. 56 af 21. marts 1956 at dele nordre og søndre birk i 8 retskredse, og da

det er justitsministeriets hensigt enten straks, eller så snart forholdene tillader det, at oprette nye tingsteder for 5 af disse 8 retskredse, vil retsplejelovens gældende regel medføre, at landsretssager i første instans fra disse retskredse ikke længere skal forbedres ved østre landsret, men ved de nye underretter. Dette er utvivlsomt ikke hensigtsmæssigt, og det har ikke været tilsigtet, da vi gennemførte loven i marts.

Ved det foreliggende lovforslag gives der regeringen adgang til ved kgl. anordning at udvide den før omtalte undtagelsesbestemmelse om landsretssagers forberedelse til at omfatte landsretssager ikke alene fra de nævnte nye retskredse, men også sager fra andre underretter, og det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at man i første række har tænkt også at lade retssager fra Hørsholm retskreds forberede ved landsretten.

Jeg kan fuldt ud tiltræde det princip, at landsretssager i videst muligt omfang forberedes direkte ved den dømmende ret, men jeg tillader mig at rette det spørgsmål til den højtærede justitsminister, om det ikke vil være rigtigere, at loven direkte nævner, fra hvilke retskredse landsretssagerne skal forberedes ved landsretten. Mit spørgsmål er ikke udtryk for nogen form for mistillid til den højtærede nuværende justitsminister, men den foreslåede formulering giver jo den til enhver tid siddende justitsminister en ret vid bemyndigelse; og er det ikke lidt betænkeligt, at folketinget ved at vedtage det foreliggende lovforslag giver afkald på noget af sin magt, ikke for en begrænset tid, men for bestandig?

Det fremgår af såvel bemærkningerne til lovforslaget som af ministerens fremsættelse, at begge landsretter og Sagførerrådet har tiltrådt forslaget. I anledning af, at også vestre landsret er blevet spurgt, beder jeg den højtærede minister oplyse, om man også påtænker at udvide det område, for hvilket landsretssagerne skal forberedes direkte for vestre landsret.

På mit partis vegne skal jeg anbefale en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget, hvis princip jeg som nævnt kan tiltræde. Jeg skal dog anmode om, at lovforslaget bliver genstand for en kort udvalgsbehandling.